

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΝΕΟΥ (Ματθ. 17, 14-23)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Άνω Σκαφιδωτή, στις 20/8/2006)

1. Η πίστη να είναι ζωντανή

Σήμερα το Ευαγγέλιο μας μίλησε για ένα πολύ πονεμένο πατέρα που το παιδί του σεληνιαζόταν. Όταν το κυρίευε το δαιμόνιο, γινόταν εκτός εαυτού και έπεφτε άλλοτε στο νερό και άλλοτε στη φωτιά. Ο ταλαίπωρος πατέρας ζούσε με την πίκρα για την κατάσταση του παιδιού του και με αγωνία για ένα τέλος θλιβερό.

Όταν όμως άκουσε για τον Χριστό, τον Κύριο και σωτήρα μας, έτρεξε κοντά του, για να του ζητήσει την βοήθεια. Του είπε:

«Κύριε, πήγα το παιδί μου πρώτα στους μαθητές σου, για να μην σε ενοχλήσω. Αλλά δεν έκαναν τίποτε. Δεν μπόρεσαν να το θεραπεύσουν. Αν μπορείς εσύ κάνε κάτι, λυπήσου με».

Αργότερα οι μαθητές ρώτησαν τον Χριστό:

-Γιατί εμείς δεν τα καταφέραμε;

-Δια την απιστίαν υμών, τους απάντησε. Αν είχατε πίστη ένα κόκκο σινάπεως, θα λέγατε σ' ένα βουνό να περιπατήσει και θα περπατούσε.

Ερώτημα: Μα οι απόστολοι είχαν ακολουθήσει τον Χριστό με όλη τους την καρδιά. Ήταν ακόμη ολιγόπιστοι; Τι να πούμε τότε εμείς, οι πτωχοί, απλοί και αδύνατοι άνθρωποι; Και τι πρέπει κάνει κανείς για να τον θεωρήσει ο Χριστός πιστό;

Αυτό το θέμα πρέπει να το κατανοήσουμε σωστά για να ωφεληθούμε. Κατ' αρχήν να θυμόμαστε, ότι ο Χριστός είπε στους αποστόλους, όχι «αν είχατε πίστη σαν ένα κόκκο από άμμο», αλλά «αν είχατε πίστη, σαν ένα κόκκο -σποράκι- από σινάπι».

Γιατί λοιπόν ο Χριστός ζήτησε να είναι η πίστη μας σαν ένα σποράκι και όχι σαν ένα κόκκο άμμου;

Γιατί ο σπόρος έχει μέσα του ζωή. Άμα τον προσέξεις, δίνει καρπό. Ενώ το κουκουτσάκι ο άμμος νεκρό είναι και νεκρό μένει. Δηλαδή ο Χριστός μάς λέγει: Κοιτάξτε! Η πίστη σας, ο,τι και αν είναι, να είναι ζωντανή. Όπως είναι ζωντανός ο κόκκος του σιναπιού και των άλλων φυτών. Τον βάζεις στο χώμα, ρίχνεις λίγο νερό και φυτρώνει. Γίνεται βλαστάρι, δένδρο μεγάλο και κάνει πολύ καρπό. Και ανάλογα με το είδος του φυτού και τις άλλες συνθήκες, γίνεται το ένα τριάντα, το ένα εξήντα, το ένα εκατό. Κάτι τέτοιο συμβαίνει και με την πίστη μας λέγει ο Χριστός.

Η πίστη είναι δύο ειδών:

- Η πίστη τού Θεού σε μας και,
- η πίστη η δική μας στον Θεό.

Όταν ο Θεός έχει πίστη σε μας, κάνει θαύματα, ακούγοντας τα λόγια μας.

Όταν εμείς έχουμε πίστη στο Θεό, τηρούμε τον λόγο του και αγαπάμε το θέλημά του. Δηλαδή έχουμε γεμίσει την καρδιά μας με τον λόγο του Θεού. Και ολόκληρο το σώμα μας ζει και ενεργεί για την τήρηση του αγίου θελήματος του Θεού.

Θέλεις να δεις αν έχεις πίστη στο Θεό;

Αναρωτήσου:

-Όταν ακούσω την καμπάνα, πάω στην Εκκλησία ή προτιμάω να πάω περίπατο.

-Όταν έρχεται ημέρα Παρασκευή, λέω: «Δόξα σοι Κύριε, συ σταυρώθηκες για μας. Και εγώ σε αγαπάω. Θα νηστεύσω σήμερα. Θα κάνω λίγη προσευχή περισσότερο, να σου πω Χριστέ μου: "δόξα νάχεις που ήρθες στον κόσμο για μάς"».

-Όταν δω έναν άνθρωπο κουρασμένο, είμαι πρόθυμος να τον βοηθήσω;

Ίσως αυτά φαίνονται μικρά πράγματα, αλλά για κάτι τέτοια «μικρά» ο Χριστός μάς ανοίγει την πόρτα της Βασιλείας Του. Γιατί; Γιατί οι πράξεις αυτές δείχνουν ότι έχουμε υπακοή στο λόγο του, και η πίστη μας προς αυτόν είναι ζωντανή μέσα στην καρδιά μας και θα φέρει καρπό.

2. Ο προφήτης Σαμουήλ

Ας δούμε τώρα την πορεία της πίστης στη ζωή ενός μεγάλου αγίου του προφήτη Σαμουήλ.

Η ιστορία του μας θυμίζει περιστατικά από τη ζωή της Παναγίας. Γεννήθηκε και αυτός από στείρα μητέρα που την έλεγαν Άννα. Η Άννα πήγαινε συχνά στην Εκκλησία, καθόταν σε μια άκρη και έκλαιγε.

Της έλεγε ο ιερέας Ηλί:

-Τι έχεις; Γιατί κλαις;

Η Άννα τού είπε τον πόνο της. Και ο Ηλί τής είπε:

-Με τέτοια πίστη και με τέτοια ταπείνωση που παρακαλείς τον Θεό, θα σε ακούσει. Του χρόνου θα έχεις παιδί με την βοήθεια και με τη δύναμη του Κυρίου.

Και η Άννα ακούγοντας τον λόγο τού ιερέα έκανε ένα τάμα: «Κύριε, αν μου δώσεις παιδί μόλις το απογαλακτίσω, θα το αφιερώσω στην Εκκλησία. Θα το φέρω να μένει στο σπίτι σου. Ψαλίδι δεν θα περάσει στο κεφάλι του. Και οινοπνευματώδη ποτά δεν θα βάλει στο στόμα του.

Ο άντρας της, όταν άκουσε το τάμα της, είπε:

-Μεγάλο πράγμα είπες αλλά καλό. Αξίζει να κάνουμε στο Θεό οποιαδήποτε δωρεά. Και το παιδί που θα μας δώσει θα του το ξαναδώσουμε. Ευλογία θα είναι για μας.

Υπάρχει αδελφέ μου περίπτωση να δώσεις κάτι στο Θεό και να βγεις ζημιωμένος; Δεν πιστεύεις στην αγαθότητά Του, στην καλωσύνη Του. Δεν θυμάσαι ότι ο πατέρας μας ο εν ουρανοίς, έστειλε για μας στον κόσμο τον Κύριό μας Ιησού Χριστό; Για να ρθεί κοντά μας, να μας διδάξει με τον λόγο του, με το παράδειγμά του, να μας δείξει τον δρόμο τον σωστό, να μας καλοκαρδίσει, να μας δώσει να καταλάβουμε τι σημαίνει αγάπη και καλωσύνη, να σταυρωθεί για μας; Και να μας δώσει το σώμα Του και το αίμα Του να το τρώμε, εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον. Τι μεγαλύτερη καλωσύνη περιμένουμε;

Αφιέρωσαν λοιπόν το παιδί τους, οι γονείς του Σαμουήλ, στο ναό.

Και το παιδί σιγά-σιγά μεγαλώνει, με την φροντίδα όχι των γονιών του, αλλά των ιερέων που το πήραν σαν δικό τους παιδί, που τους το εμπιστεύτηκε ο Θεός.

Μία ημέρα καθώς κοιμάται ο Σαμουήλ ακούει κάποιον να τον φωνάζει:

-Σαμουήλ, Σαμουήλ.

Πετιέται και πάει στον ιερέα Ηλί που κοιμότανε σε ένα διπλανό δωμάτιο, τον πνευματικό του πατέρα και του λέει:

-Πατέρα, με φώναξες;

-Όχι εγώ παιδί μου, πήγαινε κοιμήσου. Λάθος έκανες.

Επιστρέφει ο Σαμουήλ στο δωμάτιό του, ξανακοιμάται και ακούει για δεύτερη φορά.

-Σαμουήλ, Σαμουήλ.

Τρέχει πάλι στον πνευματικό του πατέρα τον ιερέα και τον ρωτά:

-Πατέρα μου, με φώναξες;

-Όχι εγώ παιδί μου, λάθος άκουσες. Αλλά πρόσεξε. Αν ακούσεις και άλλη φορά να σε φωνάξουν, με το όνομά σου, σήκω, προσκύνησε και ειπέ:

-Λάλει Κύριε, ο δούλος σου ακούει.

Κοιμήθηκε πάλι ο Σαμουήλ και να. Ξαφνικά ακούει κάποιον να του λέει:

-Σαμουήλ, Σαμουήλ.

Πετάχτηκε πάνω, προσκύνησε προς το μέρος που άκουσε την φωνή και είπε:

-Λάλει Κύριε, μίλα Κύριε, πες μου ο,τι θέλεις. Ο δούλος σου ακούει.

Και ο Θεός του μίλησε για την χάρη την οποία θα του έδιδε. Μια χάρη που τον έκανε τον αγιότερο άνθρωπο, στην Παλαιά Διαθήκη, μαζί με τον προφήτη Ηλία, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, τον Μωυσή. Και από τότε ο Σαμουήλ δόξασε με την αγία ζωή του τον Θεό. Και όλοι τον ξέρουν σαν δούλο του Θεού. Που ποτέ δεν παρέβη ούτε στο παραμικρό το θέλημα του Κυρίου.

Λένε οι άγιοι Πατέρες: Όσο περισσότερο ακούμε τον Θεό, τόσο περισσότερο ακούει και ο Θεός εμάς.

3. Να ανασταινόμαστε και να ζούμε

Αναφέρεται στο βίο του αγίου Κοσμά του Αιτωλού. Ένας αγάς είχε μία σοβαρή ασθένεια. Όταν έμαθε ότι περνάει από τον τόπο του ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, που είχε ακούσει ότι κάνει θαύματα, γιατί αγωνιζόταν να τηρεί το θέλημα του Θεού με όλη του την καρδιά, έστειλε έναν δούλο του, να του πει: «Έλα σπίτι μου, να με σταυρώσεις να γίνω καλά».

Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός είπε: «Εγώ δεν είμαι άγιος για να πάω να σταυρώσω ανθρώπους να γίνουν καλά». Και δεν πήγε. Τότε ο αγάς έστειλε έναν άλλον, με μια στάμνα νερό και είπε στον άγιο: «Αφού δεν έρχεσαι, ευλόγησε τουλάχιστον αυτό το νερό να το πιώ να γίνω καλά».

Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, βλέποντας την πίστη που είχε ο τούρκος, ευλόγησε το νερό και του ευχήθηκε να γίνει καλά. Πραγματικά ο άρρωστος το ήπιε και σε μερικές ημέρες θεραπεύτηκε.

Θα πει κανείς: Γιατί ο τούρκος έγινε καλά, και καμιά φορά δεν γίνεται το θαύμα στο χριστιανό; Τι είμαστε προηγουμένως; Ο χριστιανός, έχει την ορθή πίστη. Πιστεύει εις «Πατέρα Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον». Αλλά την πίστη του στην πράξη την έχει κουκουτσάκι από άμμο, χαλικάκι. Δηλαδή πεθαμένο πράγμα.

Αλλά ο Χριστός είναι ζωή και ανάσταση. Και όποιος έχει πίστη στο Χριστό, πρέπει να ζει πνευματικά. Και αν διαπιστώνει ότι δεν ζει έτσι, οφείλει να φροντίζει να ανασταίνεται με τη δύναμη του Χριστού. «Ζούμε» αδελφοί μου και ανασταινόμαστε όταν υπακούμε στο λόγο του Χριστού και τηρούμε το θέλημά του. Και ξεκινά η υπακοή μας από κείνα που αναφέραμε στην αρχή και φαίνονται τιποτένια. Δηλαδή η λίγη νηστεία, η προσευχή, ο εκκλησιασμός, η συγχώρηση του εχθρού μας για να ελεήσει και εμάς ο Χριστός, η ελεημοσύνη.

Λέει ένας άγιος: Μη φοβάστε την ελεημοσύνη. Κανείς δεν φτώχυνε από ελεημοσύνη. Από άλλα φτωχαίνουμε. Η ελεημοσύνη είναι ο μεγαλύτερος πλούτος για τον άνθρωπο.

Να λοιπόν ένα ωραίο αγώνισμα: Ξεκινάμε να κάνουμε κάτι το καλύτερο απ' ο,τι κάναμε μέχρι χθες. Για ποιόν; Για τον Χριστό και για τη σωτηρία μας. Ποιά θα είναι η αμοιβή μας; Η αιώνια ζωή. Υπάρχει μεγαλύτερο και σπουδαιότερο και καλύτερο πράγμα;